Lietas Nr. C40149914
Lietas arhīva Nr. C-0386-15/8

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Ventspils tiesas tiesnesis I.Kligačs

ar sekretāri S.Višķeri, tulci- L.Šulcu, piedaloties prasītājiem /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/, viņu pārstāvim zv.advokātam A.Gļaņenko **2015.gada 25.martā** izskatot atklātā tiesas sēdē Ventspilī, Katrīnas ielā 14 /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ prasības pieteikumu pret AS "Holarktika" par darba uzteikumu atzīšanu par spēka neesošiem, darba attiecību izbeigšanu ar spriedumu, darba algas un kompensācijas par neizmantoto atvaļinājumu piedziņu,-

k o n s t a t ē j a

2014.gada 29.oktobrī tiesā saņemts /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ prasības pieteikums pret AS "Holarktika", kurā lūgts piedzīt no atbildētāja par labu /pers. A/ darba algas parāda un atvaļinājuma kompensāciju EUR 3007.11, /pers. B/ labā darba algas parāda un atvaļinājuma kompensāciju EUR 3088.74, par labu /pers. C/- attiecīgi EUR 3088.74 un /pers. D/ 3088.74.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāji uz darba līgumu pamata strādājuši par būvniekiem līdz 2014.gada 10.septembrim, kad darba devējs slepeni uzteica darba līgumus, par to nepaziņojot. Par darba devēja uzteikumu uzzinājuši 2014.gada 8.vai 13.oktobrī, kad saņēmuši no VSAA Ventspils nodaļas izziņas par apdrošināto personu iemaksām.

Norāda, ka atbildētājs 2014.gadā līdz prasītāju atbrīvošanai no darba nav samaksājis viņiem darba algu un neizmantoto atvaļinājuma kompensāciju. 2014.gada janvārī prasītājiem darba devējs pārskaitījis darba algu par 2013.gada decembri.

Atbilstoši pušu darba līgumu grozījumiem, prasītājiem darba samaksa no 2014.gada 2.janvāra noteikta 3 EUR par stundu. Tā ka paredzēts normālais darba laiks- 40 h nedēļā, tad darba alga dienā sastāda 24 EUR, bet mēnesī- EUR 480.

Darba devējs 2014.gada februārī prasītājam /pers. A/ pārskaitījis slimības pabalstu EUR 167.88 par periodu no 2014.gada 3.februāra līdz 8.februārim, kā arī samaksājis pārējiem prasītājiem nodokļus par darba algu februārī EUR 120, nesamaksājot reāli naudu.

2014.gada 8.decembrī atbildētājs iesniedzis **iebildumus** uz prasību, kuros prasību atzīst daļā, uzskatot, ka darba algas parāda un atvaļinājuma kompensācija par nostrādāto laiku līdz 2014.gada februārim /pers. A/ pienākas EUR 114.19, /pers. B/ 107.40, /pers. C/- EUR 99.62 un /pers. D/ 49.62. Darba devējs nevarēja norēķināties ar darbiniekiem, jo nenorēķinājās galvenais pasūtītājs. Prasītāji tika atlaisti 2014.gada 10.septembrī, ko prasītāji atteicās parakstīt. Uzteikumi tika nosūtīti pa pastu, taču pierādījumus tam nevar atrast.

2015.gada 2.februārī tiesā saņemti prasības **pieteikuma papildinājumi**, kuros lūdz atjaunot nokavēto prasības pieteikuma par uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu termiņu; atzīt par spēkā neesošiem AS „HOLARKTIKA" uzteikumus prasītājiem un atjaunot viņus iepriekšējā darbā par būvniekiem, izbeidzot darba tiesiskās attiecības ar tiesas spriedumu, kā arī piedzīt vidējo izpeļņu (480 Eur mēnesī vai 24 Eur vienā darba dienā) par visu darba piespiedu kavējuma laiku līdz sprieduma izpildei.

Papildinājumos norādīts, ka atbildētājs pārkāpis Darba likuma 101.panta pirmās daļās prasības par rakstveida uzteikumu darba līgumam, ka arī Darba likuma 102.pantu, ka uzteicot darba līgumu darba devējam ir pienākums rakstveidā paziņot par tiem apstākļiem kas ir darba līguma uzteikuma pamatā.

No atbildētāja paskaidrojumiem secina, ka atbildētājs nevar pierādīt ne pamatojumu, ne iemeslu, ne citus apstākļus Prasītāju atlaišanai no darba.

Pēc prasības pieteikuma celšanas prasītāji uzzinājuši, ka atbildētājs ir izpārdevis savu kustamo un nekustamo īpašumu un faktiski ir pārtraucis komercdarbību. Uzskata, ka spriedums izpilde varētu tikt novilcināta un tādēļ atbilstoši Darba likuma 127.panta otrai daļai darba devēja pienākumu maksāt darbiniekam vidējo izpeļņu par visu no vilcinājuma laiku no sprieduma pasludināšanas dienas līdz tā izpildes dienai.

Uz tiesas sēdi atbildētājas AS "Holarktika" pārstāvis nav ieradies, par lietas izskatīšanas vietu un laiku atbildētājam paziņots likuma noteiktajā kārtībā. Saņemts atbildētāja pārstāvja iesniegums ar lūgumu lietas izskatīšanu atkārtoti atlikt, jo slimo.

Tiesa uzskata, ka lieta skatāma bez atbildētāja AS "Holarktika" klātbūtnes saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta 1.daļu, 56.[1]panta 3.punktu. Tiesa uzskata, ka juridiskai personai ir jānodrošina ierašanās uz tiesu cits pārstāvis, ja valdes priekšsēdētājs nevar ierasties, jo par tiesas sēdi pusēm bija paziņots savlaicīgi. Nav pierādījumi, ka arī valdes priekšsēdētājs veselības stāvokļa nevarētu piedalīties tiesas sēdē, ka viņš atrastos stacionārā. Procesuālā kārtība ir ievērota- tiesa ir nodrošinājusi juridiskai personai iespēju realizēt savas procesuālās tiesības. Tiesa nesaskata Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktos gadījumus, lai tai būtu pienākums atlikt lietas izskatīšanu.

Tiesas sēdē prasītājs /pers. A/ prasību, tā papildinājumus uzturēja pilnībā, paskaidrojot, ka regulāri mēģinājis sazināties ar uzņēmuma valdes priekšsēdētāju, kurš solījis samaksāt par darbu. Līdz 2014.gada marta vidum strādājis, kad no objekta tika savākti visi instrumenti un darba vagoniņš. Pēdējo maksājumu no darba devēja saņēmis 2014.gada janvārī par decembri un avansu, kopā EUR 407.60. 2014.gada augustā vai septembrī pēc valdes priekšsēdētāja rīkojuma jaunā objektā Olimpiskā hallē veicis mērījumus, bet darbā tika norīkota cita uzņēmuma brigāde. Norāda, ka valdes priekšsēdētājs gribējis, lai viņš uzraksta iesniegumu par bezalgas atvaļinājumu ar atpakaļejošu datumu. Viņa rakstīto atlūgumu darba devējs nav pieņēmis. Uzteikumu nav saņēmis.

Prasītājs/pers. B/ tiesas sēdē prasību, tā papildinājumus uzturēja pilnībā, paskaidrojot, ka valdes priekšsēdētājs 2014.gada sākumā sāka izvairīties no viņiem, jo negribēja maksāt darba algu. Regulāri līdz jūlijam vai augustam gājis uz darbu, palīdzējis novākt teritoriju. Nenoliedz, ka saņēmis avansu par 2014.gada janvāri.

Prasītājs/pers. C/ prasību, tā papildinājumus uzturēja pilnībā, paskaidrojot, ka bieži zvanījis valdes priekšsēdētājam, kurš solījis visu laiku samaksāt. Līdz 2014.gada martam strādājis katru darba dienu. Augusta beigās darba devējs gribējis, lai paraksta iesniegumu par atlaišanu, ko nav darījis. Jaunā darbā iestājies tikai 2014.gada septembra beigās uz mēnesi.

Prasītājs/pers. D/ prasības pieteikumu, tā papildinājumus uzturēja pilnībā, pievienojoties pārējo prasītāju paskaidrojumiem, piebilstot, ka strādājis 2014.gada februārī katru dienu. Bija brigādes vadītājs.

Noklausoties prasītāju paskaidrojumus tiesas sēdē un pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji turpmāk norādītu apsvērumu dēļ.

Tiesību doktrīnā norādīts, ka noilguma institūts civiltiesībās ir veidots ar mērķi novērst ilgstošu nenoteiktību mantiskajās attiecībās, radīt skaidrību par tiesībām un pienākumiem, kas varētu būt par strīda priekšmetu, bet ieinteresētā persona ilgstoši nav centusies panākt savu tiesību atzīšanu vai realizēšanu. (..) saistību tiesība izbeidzas, ja tiesīgā persona to neizlieto likumā noteiktā termiņā, ko sauc par noilguma termiņu (skat. Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā.-R.: Mans īpašums, 1998.,357.lpp.).

Prasība tiesā celta 2014.gada 29.oktobrī, bet papildinājumi prasībai par uzteikumu atzīšanu par spēkā neesošiem, atjaunošanu darba un izbeigšanu ar tiesas nolēmumu- 2015.gada 2.februārī.

Saskaņā ar Darba likuma 31.panta pirmo daļu, visi prasījumi, kas izriet no darba tiesiskajām attiecībām, noilgst divu gadu laikā, ja likumā nav noteikts īsāks

noilguma termiņš. Darba likuma 122.pantā noteikts, ka darbinieks var celt tiesā prasību par darba devēja uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu viena mēneša laikā no uzteikuma saņemšanas dienas, bet prasību par atjaunošanu darbā- mēneša laikā no atlaišanas dienas.

Tiesa konstatē, ka 2014.gada 10.septembrī darba devējs atbrīvojis prasītājus no darba. Pamats, uz kura pamata atlaisti darbinieki, nav noskaidrots. Tāpat tiesa nekonstatē, ka darbinieki būtu iepazinušies par atlaišanu no darba personīgi vai darba devējs par atlaišanu būtu darījis zināmu, nosūtot to pa pastu vai citādi. Šādos apstākļos tiesa vadās no tiem argumentiem kādus norādījuši prasītāji prasības pieteikumā.

Prasītāji prasības pieteikumā norādījuši, ka par darba līgumu izbeigšanu uzzinājuši no VSAA izziņām 2014.gada 9 un 13.oktobrī, ka nevēlas celt prasību par uzteikuma nelikumību.

Tiesa lietas materiālos nekonstatē citu datumu, kurā prasītāji tika informēti par darba tiesisko attiecību izbeigšanu.

Tā kā prasība par uzteikumu un atjaunošanu darbā celta 2015.gada 2.februārī, atzīstams, ka šī prasība nav celta mēneša laikā pat no atlaišanas datuma. Tadejādi prasītāji nav likumā noteiktā termiņā izmantojuši savas tiesības.

Tiesa pievienojas LR Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2007.gada 7.jūnija spriedumā lietā CA–164/07–13 izdarītajam secinājumam, ka vērā jāņem apstāklis, ka no darbinieka savlaicīgas savu interešu aizstāvības tiesā ir atkarīgas ne tikai darbinieka subjektīvās tiesības, bet arī darba devēja tiesības un pienākumi (piemēram, maksājamās kompensācijas apmērs, iespēja nolīgt citu darbinieku atlaistā vietā un tml.).

Darba likuma 123.pants paredz tiesai iespēju atjaunot prasības termiņu, ja darbinieks attaisnojošu iemeslu dēļ to ir nokavējis un lūdzis šo termiņu atjaunot. Prasītāji lūdz atjaunot šo termiņu, nenorādot papildinājumos, ne tiesas sēdē nevienu no iemesliem, kas būtu pamats atzīt nokavēšanas apstākļus par pamatotiem. Saskaņā ar Darba likuma 123.panta trešo daļu pieteikums par nokavētā prasības termiņa atjaunošanu iesniedzams ne vēlāk kā divu nedēļu laikā no dienas, kad zudis prasības termiņa nokavējuma pamats.

Līdz ar to tiesa konstatē, ka arī pieteikuma par nokavētā prasības termiņa atjaunošanu iesniegšanai likumā noteiktais termiņš zudis.

Tādējādi saskaņā ar Darba likuma 122.pantu darbinieka subjektīvā tiesība apstrīdēt darba devēja uzteikumu pati par sevi izbeidzas un gadījumā, ja prasība par darba devēja uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, atjaunošanu darbā ir iesniegta pēc minētā termiņa notecējuma, tas ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai.

Kā pausts judikatūrā, tiesai nav pienākums šādos gadījumos pārbaudīt darba līguma pareizību, kaut arī faktiski darba devēja uzteikums nav bijis tiesiski pamatots vai bijusi pārkāpta uzteikuma izteikšanas kārtība, jo prekluzīva termiņa nokavējums ir absolūts materiāltiesisks šķērslis prasības apmierināšanai (skat.Tiesu prakse lietās par individuālajiem darba strīdiem 2010/2011. Jurista Vārds, 2011.gada 31.maijs, Nr.22). Tādēļ prasības papildinājumos izteiktie lūgumi ir noraidāmi.

Iepriekš norādītais secinājums uzliek tiesai pienākumu izvērtēt prasību pēc būtības tikai daļā par darba algas un atvaļinājuma kompensācijas piedziņu līdz prasītāju atbrīvošanai no darba.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 10.panta pirmajai daļai puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā.

Noskaidrots, ka AS "Holarktika" kā darba devējs un darbinieki /pers. B/, /pers. C/- 2013.gada 2.decembrī, bet 2013.gada 22.oktobrī darbinieks /pers. A/ un 2013.gada 7.oktobrī /pers. D/ noslēguši Darba līgumus uz nenoteiktu laiku būvnieku amatos. Darba līgumos noteikts summētais darba laiks. 2014.gada 2.janvārī noslēgta vienošanās par izmaiņām darba līgumos, nosakot ar 2014.gada 2.janvāri darba samaksu normāla darba laika ietvatos- 3 EUR par stundu, kas atbilst 27.08.2013. LR Ministru kabineta noteikumiem Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" . Minēto atbildētājs nav apstrīdējis.

Prasītāji lūdz tiesu piedzīt nesaņemto darba algu un atvaļinājuma kompensāciju periodā no 2014.gada 2.janvāra līdz 2014.gada 10.septembrim.

Tiesa uzskata, ka prasība šajā daļā apmierināma daļēji.

Darba likuma 69.panta pirmā daļa nosaka, ka darba devējam ir pienākums izmaksāt darba samaksu ne retāk kā divas reizes mēnesī, ja darbinieks un darba devējs nav vienojušies par darba samaksas izmaksu reizi mēnesī.

Darba devējs nenoliedz, ka nav samaksājis par nostrādāto laiku līdz 2014.gada februārim atlaišanas pabalstu un atvaļinājuma kompensāciju /pers. A/ 114.19, /pers. B/ 107.40, /pers. C/- EUR 99.62 un /pers. D/ 49.62.

No Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņām redzams, ka /pers. A/ ienākumi 2014.gada janvāri bijuši 405 EUR, bet februārī EUR 167.88, /pers. B/- ienākumi 2014.gada janvārī EUR 453, bet februārī 120 EUR, /pers. C/- attiecīgi EUR 453 un EUR 120 un /pers. D/ 285 un EUR 120 (lietas 18. -21.lapas). Prasītāji norāda, ka šo darba algu nav saņēmuši, ka darba devējs ir samaksājis tikai par šiem mēnešiem nodokļus.

Tāpat no banku kontu izrakstiem redzams, ka /pers. D/ darba algu avansā par 2014.gada janvāri nav saņēmis, bet /pers. A/ avansā par 2014.gada janvāri saņēmis- EUR 300, /pers. B/, /pers. C/ avansā par 2014.gada janvāri saņēmuši- EUR 100, katrs (lietas 23.-36.lapas).

Lietā nav strīds, ka darbinieki veikuši darba līgumā noteiktos pienākumus no 2014.gada 2.janvāra līdz 2014.gada 7.februārim, ieskaitot, bet darba devējs par šo laika periodu nav veicis darba algas samaksu pilnībā. Prasītāji nav apstrīdējuši, ka no 2014.gada 2.janvāra līdz 2014.gada 7.februārim veikuši darbu tiesai piestādīto darba uzskaišu tabulu noteiktajā apjomā. Tādejādi tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētāja iesniegtajos darba grafikos par 2014.gada janvāri līdz 7.februārim ir apspoguļots prasītāju reālais nostrādātais darba laiks.

Prasītāji tiesas sēdē apstrīdēja darba uzskaites tabulas par 2014.gada februāri patiesumu.

AS „Holarktika" kā pierādījumu savu iebildumu pamatotībai ir pievienojusi darba uzskaites tabulas par 2014.gada janvāri, februāri, algu aprēķinu sarakstus.

Tiesa ņem vērā, ka nodarbinātie ir vājākās pozīcijās, salīdzinot ar ekonomiski spēcīgāko darba devēju. Darba tiesību normas ir vērstas uz darbinieka, kā darba tiesisko attiecību „vājākās" puses, aizsardzību no darba devēja patvaļas. Tādējādi vienīgi darba devējas tiesā iesniegto darba laika uzskaites tabulu par 2014.gada februāri, ko apstrīdējuši ir prasītāji, nevar traktēt kā pierādījumu tam, ka darba devēja izdarījusi prasītājiem samaksu atbilstoši viņu faktiski nostrādātajam laikam 2014.gada februārī.

Kā redzams no šīm tabulām (lietas 55.-57.lapas), tad no 2014.gada 2.janvāra līdz 2014.gada 7.februārim /pers. A/ darba devējs aprēķinājis- EUR 405, /pers. B/ 573 (453 120), /pers. C/- EUR 573 (453 120) un /pers. D/ 405 (285 120). Prasītāji neapstrīd ziņu patiesumu no 2014.gada 2.janvāra līdz 2014.gada 7.februārim, norādot tikai, ka strādājuši arī pēc 2014.gada 8.februāra. Tā ka /pers. B/, /pers. C/ avansā par 2014.gada janvāri saņēmuši katrs- EUR 100, bet /pers. A/ 300, tad par laiku no 2014.gada 2.janvāra līdz 2014.gada 7.februārim /pers. B/ labā no atbildētāja piedzenams atlikušais parāds EUR 473 (573- 100), /pers. C/ labā- EUR 473 (573- 100), bet /pers. A/ 105 (405 – 300), /pers. D/ 405.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka prasītāji līdz atbrīvošanai no darba atrastos bezalgas atvaļinājumā. No šejienes izriet, ka atbildētāja nenodarbināja prasītājus normālo darba laiku. Lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi, ka dīkstāve būtu radusies prasītāju dēļ. Tādējādi ir konstatējami Darba likuma 74.panta otrās daļas nosacījumi, ka atbildētāja prasītājus nenodarbināja atbilstoši darba līguma nosacījumiem un prasītājiem par dīkstāvi ir izmaksājama darba alga atbilstoši Darba likuma 74.panta trešajai daļai.

Darba likuma 74.panta trešā daļa nosaka, ja darbiniekam ir noteikta laika alga, šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajos gadījumos viņam izmaksā noteikto darba samaksu. Atbildētājs nav apstrīdējis prasītāju aprēķina pamatotību.

Atbilstoši Latvijas Republikas Augstākās tiesas apkopojumā „Tiesu prakse lietās par individuālajiem darba strīdiem" un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 17.janvāra spriedumā lietā SKC–21/2007 paustajām atziņām par pilnu nostrādātu mēnesi darbiniekam ir tiesības saņemt vismaz valsts noteikto minimālo mēneša darba algu neatkarīgi no tā, ka darbiniekam ir noteikta stundas tarifa likme.

Judikatūrā ir atzīts, ka noslēdzot darba līgumu ar normālu darba laiku un nosakot laika algas sistēmu ar stundas likmi, darba devējam jāapmaksā visas darba laika stundas, kuras ietvaros darbinieks veic darbu un atrodas darba devēja rīcībā (neatkarīgi no klientu trūkuma, nedz arī no laika algas sistēmas ar stundas likmi), kas nevar būt mazāk par valsts noteikto minimumu (AT Senāta 2007.gada 17.janvāra spriedums lietā Nr. SKC-21, AT Senāta 2012.gada 26.oktobra spriedums lietā Nr.SKC-1003).

Darba līgumos puses nav vienojušās par nepilnu darba laiku, turklāt 2014.gada 2.janvāra vienošanās par izmaiņām darba līgumos noteikts, ka samaksa normāla darba laika ietvaros ir 3 EUR par stundu. Uzskaites periods darba līgumos noteikts viens kalendārais mēnesis. No prasītāju paskaidrojumiem tiesas sēdē redzams, ka darba devēja nav nodrošinājusi prasītājus ar darbu, jo prasītāju darbs darba devējai nav bijis nepieciešams, tādējādi atbilstoši Darba likuma 74.panta otrajai daļai ir konstatējama dīkstāve.

Tiesas skatījumā nevar Darba likuma 62.panta otro daļu nevar tulkot tā, ka samaksa par prasītāju darbu veicama tikai un vienīgi atkarībā no faktiski nostrādāto stundu skaita un gadījumā, ja prasītājiem darba grafikā nav bijušas noteiktas darba stundas, tad samaksa nav veicama. Darba likuma 131.panta pirmā daļā ir noteikts, ka normālais nedēļas darba ir 40 stundas, dienas darba laiks nedrīkst pārsniegt 8 stundas. Tadejādi prasītāju alga sastāda 480 Eur mēnesī vai 24 Eur vienā darba dienā (brutto).

No 2014.gada 8.februāra līdz 2014.gada 10.septembrim ir 150 darba dienas (februārī- 15, martā- 21, aprīlī- 20, maijā- 20, jūnijā- 19, jūlijā- 23, augustā- 22, septembrī- 10). Tā ka /pers. A/ 2014.gada februārī slimoja, tad viņam ir 147 darba dienas. Pie šādiem apstākļiem darba samaksa no 2014.gada 8.februāra līdz 10.septembrim /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ sastāda EUR 3600 EUR, katram, bet /pers. A/- 3528 EUR.

Attiecībā par kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu prasība ir pamatota un apmierināma.

Darba likuma 149.panta pirmā daļa noteic, ka ikvienam darbiniekam ir tiesības uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu. Šāds atvaļinājums nedrīkst būt īsāks par četrām kalendāra nedēļām, neskaitot svētku dienas. Savukārt Darba likuma 149.panta piektā daļa noteic, ka ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma atlīdzināšana naudā nav pieļaujama, izņemot gadījumus, kad darba attiecības tiek izbeigtas un darbinieks ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu nav izmantojis.

Saskaņā ar Darba likuma 152.panta pirmās daļas 4.punktu laikā, kas dod tiesības uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, ieskaita laiku, kad darbinieks bijis faktiski nodarbināts pie attiecīgā darba devēja, un laiku, kad darbinieks nav veicis darbu attaisnojošu iemeslu dēļ, ieskaitot darba piespiedu kavējuma laiku, ja darbinieks prettiesiski atlaists no darba un atjaunots iepriekšējā darbā.

Tiesai nav informācija, ka prasītāji ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu būtu izmantojuši, tādējādi, tiesa neapšauba prasītāju norādīto, ka atvaļinājums par šo periodu nav izmantots. Tāpat tiesai nav pamats apšaubīt atvaļinājuma ilgumu – t.i., prasītāju norādītās, viņiem pienākošās, 13 kalendārās dienas, jo arī atbildētājs šajā sakarā iebildumus nav izteicis.

Tiesa konstatē, ka kompensācijas par ikgadējo apmaksāto, bet neizmantoto atvaļinājumu aprēķins veikts aritmētiski pareizi, proti, dienas vidējo izpeļņu reizinot ar darba dienu skaitu atvaļinājuma laikā.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka pamatota un apmierināma ir prasītāju prasība izmaksāt kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu par laika periodu no 2014.gada 2.janvāra līdz 2014.gada 1.septembrim 312 *euro* apmērā (24 * 13 = 312) katram.

Tadejādi no darba devēja /pers. B/ labā piedzenams kopējais parāds EUR 4385 (473 3600 312), /pers. C/ labā- EUR 4385 (473 3600 312), /pers. A/ labā- EUR 3945 (105 3528 312), /pers. D/ labā- EUR 4317 (405 3600 312), pavisam EUR 17032 (brutto).

Prasītāji nav lūguši noteikt, ka spriedums izpildāms nekavējoties.

Darba likuma 127.panta otrā daļa paredz, ja darba devējs novilcinājis Darba likuma 127.panta pirmajā daļā minētā sprieduma izpildi, darbiniekam izmaksājama vidējā izpeļņa par visu novilcinājuma laiku no sprieduma pasludināšanas dienas līdz tā izpildes dienai. Tiesa nekonstatē priekšnosacījumus Darba likuma 127.panta otrā daļas piemērošanai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu no atbildētājas AS „Holarktika" par labu valstij piedzenama nenomaksātā valsts nodeva par prasības pieteikuma iesniegšanu – 836.68 *euro*, izdevumi par tiesas pavēstu, pieteikuma piegādāšanu 15.50 *euro*, bet saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai 80 euro katra prasītāja labā. Atbildētājai dodams termiņš labprātīgai sprieduma izpildei (Civilprocesa likuma 204.^{1}pants).

Pamatojoties uz Civillikuma 1587.pantu, Darba likuma 62., 69.p.1.d., 74.p.3.d., 127., 131.p.1.d., 122., 123., 149., 152.pantiem., 149.pantiem un Civilprocesa likuma 42., 44., 97., 190., 193., 196., 204.^{1}pantiem, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no AS "Holarktika" (reģistrācijas Nr.5210304141401) par labu /pers. A/ (personas kods /personas kods/) nesaņemto darba algu, par dīkstāvi un kompensāciju par neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu EUR 3945 (trīs tūkstoši deviņi simti četrdesmit pieci euro, brutto), ar lietas vešanu saistītos izdevumus par advokāta palīdzību lietā- EUR 80 (astoņdesmit euro), ko ieskaitīt kontā Nr., AS „Citadele banka".

Piedzīt no AS "Holarktika" (reģistrācijas Nr.5210304141401) par labu /pers. B/ (personas kods /personas kods/) nesaņemto darba algu, par dīkstāvi un kompensāciju par neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu EUR 4385 (četri tūkstoši trīs simti astoņdesmit pieci euro, brutto), ar lietas vešanu saistītos izdevumus par advokāta palīdzību lietā- EUR 80 (astoņdesmit *euro*), ko ieskaitīt kontā Nr., AS „Privatbank".

Piedzīt no AS "Holarktika" (reģistrācijas Nr.5210304141401) par labu /pers. C/ (personas kods /personas kods/) nesaņemto darba algu, par dīkstāvi un kompensāciju par neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu EUR 4385 (četri tūkstoši trīs simti astoņdesmit pieci euro, brutto), ar lietas vešanu saistītos izdevumus par advokāta palīdzību lietā- EUR 80 (astoņdesmit *euro*), ko ieskaitīt kontā Nr. AS „Norvik banka".

Piedzīt no AS "Holarktika" (reģistrācijas Nr.5210304141401) par labu /pers. D/ (personas kods /personas kods/) nesaņemto darba algu, par dīkstāvi un kompensāciju par neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu EUR 4317 (četri tūkstoši trīs simti septiņpadsmit euro, brutto), ar lietas vešanu saistītos izdevumus par advokāta palīdzību lietā- EUR 80 (astoņdesmit *euro*), ko ieskaitīt kontā Nr., AS „Swedbank".

Pārējā daļā prasību, tai skaitā lūgumu par termiņa atjaunošanu- noraidīt.

Piedzīt no AS "Holarktika" (reģistrācijas Nr.5210304141401) par labu **valstij** nenomaksāto valsts nodevu EUR 836.68 (astoņi simti trīsdesmit seši *euro 68* centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas pavēstu, pieteikuma sūtīšanu- EUR 15.50 (piecpadsmit euro un 50 centi).

Valsts nodeva iemaksājama Valsts kasē, reģistrācijas Nr.90000050138, kontā Nr.LV55TREL1060190911200, BIC kods TRELLV22, bet ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par pieteikuma, pavēstu sūtīšanu Tiesu administrācijas, Mūkusalas iela 41 b, Rīga, NMR 90001672316, kontā Nr.LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, mērķis: 21499. Kvītis iesniedzamas Ventspils tiesā.

Noteikt atbildētājam termiņu 10 dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās sprieduma labprātīgai izpildei.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas 2015.gada 25.februārī Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Ventspils tiesā.

Tiesnesis I.Kligačs